

32. De mythe over Inanna en de tuinman Sjukaletuda (I)

Godin Inanna verdwijnt als Venusplaneet voortdurend in de onderwereld en dat komt in verscheidene mythen duidelijk naar voren. Ook in de mythe van Inanna en de tuinman Sjukaletuda zal Inanna naar de onderaardse woning van de god Enki afdalen en terugkomen. Nu neemt ze echter geen cultuurinstellingen mee voor Uruk, maar stuurt ze natuurrampen af op de stad.

De mythe begint met een lofprijzing op Inanna als heerseres van alle ME, de onzichtbare wetten van de kosmos die alles op aarde bepalen. Zij verschijnt boven de bergen om ongerechtigheid op te sporen. Ze verlaat haar tempel in Uruk. Ze verlaat de hemel, ze verlaat de bewoonde wereld en beklimt het gebergte.

Dan komt de tuinman Sjukaletuda op. Hij staat in zijn tuin, die hij met water wil bevoeien, maar hij doet iets vreemds: hij rukt de planten met wortel en tak uit en kauwt op de wortels. Misschien doet hij dat om te illustreren dat hij niet volgens de voorschriften van de goden te werk gaat, dus niet volgens de ME, de eeuwige wetten van de kosmos die ook de tuinbouw regeren, te werk gaat.

Er ontstaat een zware stormwind. De stof van het bergland slaat op de ogen van Sjukaletuda en hij wrijft in zijn ogen. Dan werpt hij een blik op het benedenland en ziet de machtige goden van het land waar de zon opgaat. Hij kijkt naar het bovenland en ziet de goden van het land waar de zon ondergaat. Daar ontwaart hij plotseling een dodengeest, die alleen aan de hemel verschijnt. Het blijkt de godin Inanna te zijn die op dat moment uit het dodenrijk terugkeert, waar zij een tijd had doorgebracht. Het is Venus die terugkeert aan de hemel, nadat zij enige tijd onzichtbaar was geweest. *Zij die de ME voltooit, die het lot van de goden beslist - Sjukaletuda aanschouwde haar.*

Bij een bloemperk stond een eenzame boom die schaduw gaf. Dit was een Eufraatpopulier. Nadat Inanna langs de hemel was getrokken, en op aarde was verbleven, nadat zij boven Elam en Subir had rondgecirkeld (landen ten oosten en ten noorden van Sumerië), nadat zij langs de horizon was getrokken, legde de godin, vermoeid van haar werkzaamheden, zich te rusten in de schaduw van de boom.

Sjukaletuda staat bij zijn bloemperk dat *hij vijf- tot tienmaal niet had betreden* en ziet tot zijn verbijstering de godin onder de boom liggen. Ze heeft haar gordel met zeven ME om haar schoot gebonden. Sjukaletuda maakt de gordel los en heeft seks met de slapende Inanna. Daarna keert hij terug naar zijn bloemperk.

Zodra de zilverglanzende Inanna wakker wordt ontdekt ze dat ze geschonden is en ze ontsteekt in grote woede. *Welk onheil richtte deze vrouw toen aan wegens haar schoot?* vraagt de verteller. De vertoornde godin vult de waterbronnen van het land Sumerië met bloed. Zij bevoeien de tuinen met bloed, de mensen drinken bloed. Inanna eist de uitlevering van haar verkrachter, maar ze vindt hem niet.

Wat zei de een toen tegen de ander? Wat voegde de een de ander nog in detail daar aan toe? Sjukaletuda gaat naar het huis van zijn vader en vertelt hem wat er allemaal gebeurd is. De vader raadt zijn zoon aan naar de stad Uruk te gaan en zich daar te verbergen bij zijn broeders, want Inanna zal hem daar niet kunnen vinden. Misschien verwijst dit naar de periode toen Inanna steun gaf aan koning Sargon van Akkad, in zijn strijd tegen de zuidelijke stadstaten. Klaarblijkelijk was Inanna het zuiden toen vijandelijk gezind en daarom zouden ze bereid zijn om Sjukaletuda te helpen. Inanna kan de vervloekte tuinman inderdaad niet vinden en zij bestijgt nu een wolk en stuurt van daaruit de tweede plaag naar de mensen. Ze laat het regenen, ze wakkert de zuidwind aan en zorgt voor een vreselijke stormvloed. Ze zet haar volgelingen in, de kurgara en de pilipili, een stofstorm en nog een aantal onduidelijke figuren en helpers. Maar ze vindt Sjukelatuda niet.

Volgende week: De mythe over Inanna en de tuinman Sjukaletuda (II)